

første & andre SAMUELSBOK

1&2 Samuelsbok:

Hyrdekongen

Taler: Niklas R. B. Slettevoll

Tekst: 1 Sam 16-20

Dato: 20.09.2020

EN NY KONGE

Saul har nå fått vite at Herren skal ta fra ham kongeriket på grunn av hans synd, og at Gud skal gi det til en annen (1 Sam 15,28). Etter dette var ikke profeten Samuel sammen med Saul lenger. Men Samuel fikk i oppdrag å finne den som Gud hadde utvalgt (16,1). Tidligere hadde Gud gitt folket den kongen de ville ha (12,13), men nå skulle Gud velge selv.

Samuel gikk til Betlehem, for han skulle salve en av sønnene til Isai. Først trodde Samuel det var den eldste sønnen Eliab som skulle bli konge, for han var en staut kar. Men Gud sier til Samuel: «Se ikke på utseendet hans eller på hans kraftige skikkelse! For Jeg har forkastet ham. For Herren ser ikke slik et menneske ser. For mennesket ser på det ytre, men Herren ser til hjertet» (16,7) Saul hadde blitt valgt på grunn av sitt utseende, men hadde karakterbrister. Å gå etter det som ser godt i våre øyne er slik synden kom inn i verden (1 Mos 3,6). Derfor ser Gud til hjertet, og velger den yngste sønnen David. Det var også i tråd med Hannas profetiske lovsang (2,7-8).

For Gud er ydmykhet større enn utvendig styrke. Dette kommer best fram i Jesus (Matt 11,29), ved at Han gjorde etter sin Fars vilje (Joh 5,19), ved at Han kom for å tjene og gi sitt liv for oss (Mark 10,45) og ved at Han oppga sin egen rikdom for oss (2 Kor 8,9). Noe av denne ydmykheten så Gud i David. Derfor kom Den Hellige Ånd over ham (16,13), mens Ånden vek bort fra Saul (16,14).

DAVID MØTER GOLIAT FRA GAT

Ingen av israelittene turte å ta utfordringen fra kjempen Goliat i å gå til tvekamp mot ham (17,8-9; 17,24). Men når David fikk høre Goliats utfordringer og hån av israelittene, syntes ikke han dette var noen å frykte (17,26). Derfor overtalte David kong Saul om at han skulle få gå til tvekamp, og fikk tillatelse (17,34-35; 37). Når Goliat truet David, svarte den unge David: «Du kommer mot meg med sverd, med stikkspyd og kastespyd. Men jeg kommer mot deg i Hærskarenes Herres navn, Han som er Gud over Israels hærer, og som du har hånet. [...] Da skal hele dette folket erkjenne at det ikke er ved sverd eller spyd Herren gir frelse. For det er Herrens strid, og Han skal overgi dere i vår hånd» (17,45). For David var dette Herrens strid, og han lever ut Hannas lovsang: «For ikke noe menneske makter noe ved hjelp av egen styrke» (2,9). Lang historie kort: David overvant Goliat.

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

HYRDEKONGEN

David var på vei til å gå fra å være hyrde for sauer til å bli en hyrde for Guds folk. Han var et forbilde på Jesus. Jesus var også fra Betlehem, og Han var foraktet og forkastet av mennesker. Men akkurat som David var Israels stedfortreder mot filisterne, så var Jesus hele verdens stedfortreder i døden.

Hvem er vi i historien om David og Goliat? Det er fristende å se oss som David som skal overvinne kjempene i verden. Men det er en skremmende tanke at vi skulle måtte gå ut mot hele verdens ondskap. De gode nyhetene er jo at Jesus er David, og Han gikk foran og ga oss seier. Vi er som Israel. Ute av stand til frelse oss selv, men avhengig av en frelser som ville stå i vårt sted. Fordi vi er som Israel, så skal vi huske at Israel fortsatte krigen etter Goliat var overvunnet. Men de trengte det David gjorde for å bli satt i stand til å angripe. På samme måte trenger vi at Jesus døde for vår synd og skyld, slik at vi blir satt i stand til å ta imot Den Hellige Ånd og til å ta opp våre kors og la Jesus kjempe mot synden i våre egne liv.

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE

- Ser du virkelig på Jesus som ditt eneste håp om frigjøring fra døden, slik som Israel så på David da han gikk fram mot Goliat?
- Ser du på deg i rollen som David eller i rollen som israelittene?
- Hvordan frigjør og utfordrer det deg å vite at Jesus har gått foran deg og vunnet kampen?
- Hvilke «Goliater» trenger å bekjempes i ditt liv?